

SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽDÁRSKÝCH FARNOSTÍ

VÁNOCE 2014

ŠTĚDRÝ VEČER

Antonín Bartůšek

Zase zní zvonky,
mrak peří poletuje
po krajině z bláta,
duchna dřevá
až do dna duše.

Těla se převalují na slamníku,
vši koušou,
opožděně zazněly rolničky,
zнову štědrovečerní zvyk.

Hranice
mezi dvěma světy
vede právě
tímto peříčkem.

PhDr. ANTONÍN BARTŮŠEK byl všestranně nadaný rodák z Želetavy. Ve dvaceti letech maturoval r. 1941 na reálce v Třebíči. Po válce se mu podařilo vystudovat na Karlově univerzitě dějiny umění a pracoval pro Státní památkovou péči, později v Ústavu dějin ČSAV. Roku 1955 byl pověřen budováním Západomoravského muzea v Třebíči, později odešel k práci teatrologa a na poslední léta aktivní činnosti se opět vrátil do Státního ústavu památkové péče. Zemřel ve třiapadesáti letech 22. dubna 1974 v Praze, pochován je v rodišti.

Strohý výčet ovšem musíme doplnit; Antonín Bartůšek byl také historikem, překladatelem i básníkem. V disertační práci se zabýval stavebním vývojem cisterciáckého kláštera a později tuto práci upravil a rozšířil jako spoluautor několikavazkových Dějin Žďáru nad Sázavou 1956 – 1974 (s Metodějem Zemkem, Josefem Pohankou, Bohumírem Lífkou a dalšími). V regionu Vysočiny se zabýval i uměleckými památkami Jihlavy a Třebíče a vydal i další drobné práce. Rozsáhlé je i jeho dosud nedocenené básnické dílo, z něhož jedna sbírka vyšla pod pseudonymem roku 1956 ve Stockholmu, další pak roku 1975 v Anglii. Ostatních jedenáct sbírek vyšlo mezi roky 1941 až 1977, poslední dvě, Období mohyl a Změna krajiny, posmrtně. Po roce 1977 se znovu objevily jeho verše až ve sborníku Krajiny milosti roku 1994.

Přítelem a spolupracovníkem dr. Antonína Bartůška byl i malíř a autor dokumentace žďárského kláštera pro zmíněné Dějiny a pro další odbornou činnost Státní památkové péče, Ing. arch. Josef Hyzler (1923–2010), rodák z Mukařova, krásné krajiny na prahu Českého ráje, který se mimo jiné podílel na obnově kláštera sv. Anežky České v Praze. Oba vstoupili do paměti Žďáru svým velkým podílem na obnovování historické paměti, paměti kořenů kláštera a města. Jsme jim za toto úsilí vděční, protože je vždy důležité nezapomínat na kořeny našich místních tradic a místní kultury, spjaté dosud s významnou kulturou evropskou. *pp*

Milí přátelé, bratři a sestry,

kdosi říkal, že Ježíškovy jesličky i jeho kříž byly ze stejného materiálu.

Vše souvisí se vším. Všechno v jeho vtělení, narození, životě, smrti a zmrtvýchvstání je jedním sebedarováním člověku. S Ním je celý tento svět bezpečnější, „padla vláda noci a přišlo svítání.“ P. Raniero Cantalamessa k tomu říká:

„Mezi člověkem a Bohem stály v minulosti dvě zdi, které bránily našemu plnému společenství s Bohem: zeď přirozenosti (Bůh je „duch“ a my jsme „tělo“) a zeď hříchu. Ježíš odstranil překážku přirozenosti svým vtělením a překážku hříchu svou smrtí na kříži, a proto už nic nebránilo vylítí jeho Ducha a lásky.“

Když Ježíš říká smutně apoštolům, že „Syn člověka nemá, kam by hlavu položil“, přejeme si a přejeme Vám, aby ji mohl položit vždy v našem srdci.

Vaši kněží

P. Vladimír Záleský
P. Tomáš Holý

*Možná bylo nebe plné hvězd,
když se tři mudrci z Východu
rozhodli vyjít za tou, která byla
znamením Krále králů. I na
dnešním nebi je mnoho hvězd
a záležití na nás, jestli se vydáme za
stejnou jako před staletími
mudrci. A jestli ano, potom i my
prožijeme radost mudrců i pastýřů
na konci jejich hledání – hlubokou
radost v srdci, která se dá těžko
pojmenovat, která je láskyplným
dotekem Boha.*

At' světlo, které naplnilo pastýře i
mudrce radostí, zazáří i Vám. Za
to se modlím a k tomu Vám všem
žehnám.

Vojtěch Cikrle

biskup brněnský
Brno, Vánoce 2014

FARNOST SVATÉHO PROKOPA ŽDÁR NAD SÁZAVOU I

Roráty v adventu:

- Pondělí 1. prosince až středa 24. prosince:
Denně kromě neděle rorátní mše svatá v 6:30 hodin.

Svatost smíření:

- Pondělí 22. prosince:
9:00–12:00, 14:00–19:00 (více zpovědníků).

Mše svaté o Vánocích:

- **Středa 24. prosince – Štědrý den:**

6:30 Rorátní mše svatá.

16:00 Vigilie slavnosti Narození Páně pro rodiče s dětmi.

24:00 Půlnoční mše svatá. *Jan Kypta z Telče: Pastorální mše česká (Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ).*

- **Čtvrtek 25. prosince – slavnost Narození Páně:** 7:30, 10:30 a 18:00.

10:30 Jan Kypta z Telče: Pastorální mše česká (Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ).

- **Pátek 26. prosince – svátek sv. Štěpána:** 7:30 a 10:30.

7:30 Doprovází rytmická schola sv. Prokopa.

- **Neděle 28. prosince – svátek Svaté rodiny:** 7:30, 10:30 a 18:00.

- **Středa 31. prosince – památka sv. Silvestra, papeže:**

16:00 Mše svatá na poděkování za uplynulý rok a s prosbou o požehnání.

- **Čtvrtek 1. ledna 2015 – Matky Boží, Panny Marie:** 7:30, 10:30, 18:00.

- **Úterý 6. ledna 2015 – slavnost Zjevení Páně:**

8:00 a 18:00 Mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídly.

- **Neděle 11. ledna 2015 – svátek Křtu Páně:** 7:30, 10:30 a 18:00.

V ostatní dny platí obvyklý pořad bohoslužeb.

FARNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE ŽDÁR NAD SÁZAVOU II

- **Sobota 6., 13. a 20. prosince:**
Rorátní mše svatá s průvodem dětí v 7:30 hodin.
- **Neděle 21. prosince – 4. neděle adventní:**
9:00 Adventní mše svatá, betlémské světlo.
Od 14:00 do 17:00 předvánoční svátost smíření.
- **Středa 24. prosince – Štědrý den:**
21:00 Vigilie slavnosti Narození Páně („půlnoční“).
Jakub Jan Ryba: Hej, mistře (chrámový sbor Fons s orchestrem).
- **Čtvrtek 25. prosince – slavnost Narození Páně:**
9:00 Mše svatá. (*Vánoční zpěv lidu*).
Od 14:00 do 17:00 jsou otevřeny bazilika a Zelená hora pro veřejnost.
- **Pátek 26. prosince – svátek sv. Štěpána:** 9:00 Mše svatá.
- **Sobota 27. prosince – svátek sv. Jana:**
8:00 Mše svatá s žehnáním svatojanského vína.
- **Neděle 28. prosince – svátek Svaté rodiny:**
9:00 Mše svatá s obnovou manželských slibů a modlitbou za rodiny.
Jiří Pavlica: Missa brevis (Musica Sarensis a C-Vox s orchestrem).
- **Středa 31. prosince – památka sv. Silvestra, papeže:**
23:00 Mše svatá s poděkováním za uplynulý rok a prosbou za nový rok 2015 v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře.
- **Čtvrtek 1. ledna 2015 – slavnost Matky Boží, Panny Marie:**
9:00 Mše svatá. *Světový den modliteb za mír.*
- **Neděle 4. ledna 2015:** 9:00 Mše svatá.
J. Kypta z Telče: Pastorální mše česká (Sbor sv. Prokopa, orchestr ZUŠ).
- **Úterý 6. ledna 2015 – slavnost Zjevení Páně:**
17:15 Mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídly.
- **Neděle 11. ledna 2015 – svátek Křtu Páně:** 9:00 Mše svatá.

DOPROVODNÉ KULTURNÍ PROGRAMY OBOU FARNOSTÍ

Pátek 19. až neděle 21. prosince, Městské divadlo

Ostrov pohody

Již 17. ročník tradiční předvánoční akce proběhne opět v Městském divadle ve Žďáru nad Sázavou.

PÁTEK 19. 12. 2014

18:00 ALJAŠKA: Cestopisné vyprávění s promítáním o jednom splněném snu. (Manželé Gregorovi z Mrákotína)

19:30 SŮL, ZEMĚ A BLBÁ OVCE: Příběh dospívající šestnáctileté Jany a jejího dědečka Vaňka o lidskosti, vůli ke svobodě a úctě k nejzákladnějším hodnotám člověka. (Velryba v lavoru, Žďár nad Sázavou)

SOBOTA 20. 12. 2014

14:00 ZAČAROVANÝ VŮL: Pohádka s písničkami o malé čarodějnici Mikulce a jejích trampotách se staršími čarodějkami. Na své cestě k uznání zažívá spoustu dobrodružství. (o.s. Divadelní spolek Žďár nad Sázavou)

15:15 VÁNOČNÍČEK: Vánoční pohádka o čertu Hudrabovi, ze kterého se stane po čertech šikovný kluk. (Divadlo Paravánek, Brno)

16:30 RYTÍŘSKÉ POVÍDÁNÍ O PRINCI BAJAJOVI: Klasická pohádka s princeznami, statečnými rytíři a velkolepým turnajovým kláním. (Kejklířské divadlo Komedianti na káře, Mackovice)

17:30 SOUSEDSKÁ POHÁDKA: Pohádka o tom jak Anežka udobřila dva zneprátené skřítky. (KDS Effrenata Žďár nad Sázavou)

18:00 TŘÍKRÁLOVÁ HRA: S dětmi a jejich rodiči z MŠ Haškova, třídy Studánka se vydáme na cestu do Betléma. (O.s. Přátelé waldorfské pedagogiky, Žďár n. S.)

19:30 POSLECHOVKA - pocta Martinu Řehořovi. Svižnou hudbou vás zahrne Aleš Kostečka

NEDĚLE 21. 12. 2014

14:00 KOCOUR V BOTÁCH: Pohádka o odvážném kocourovi, který svou chytrostí přelstí i zlého čaroděje. (Divadlo ELF, Praha)

15:15 BUDE ZIMA, BUDE MRÁZ... Vystoupení žďárských folklórních souborů Rozmarýnek, Bystřinka a Studánka v doprovodu Horácké muziky (Žďár n. Sázavou)

16:00 HRNEČKU VAŘ ANEB DVĚ POHÁDKY PRO MLSNÉ JAZÝČKY: Veselá pohádka s písničkami pro tři herce a nejmenší diváky. (DS NaKop Tyjátr, Jihlava)

17:00 POJĎME SPOLU DO BETLÉMA: Vánoční příběh o narození Ježíška. (o.s. Umění mění, Sklené nad Oslavou)

17:45 ESENCE ŠERMU: Představení určené všem milovníkům šermířských soubojů. (Skupina historického šermu FLAMBERG)

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ!!! Další informace na www.ostrovphody.cz.

Středa 17. prosince až středa 31. prosince od 9:00 do 17:00, kaple sv. Barbory

Výstava betlémů

Farnost svatého Prokopa Vás zve na vánoční výstavu betlémů. Výstava potrvá od **17. do 31. prosince 2013** v kapli svaté Barbory. Otevřeno bude denně **od 9 do 17 hodin**. K vidění budou betlémy dřevěné, papírové, textilní, perníkové, keramické a z lega. Staré, klasické, ale i netradiční a moderní. Novinkou letošního roku jsou betlémy z písku ve fotografii od sochaře Radovana Živného.

Úterý 16. prosince 19:00 – 21:00, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Nikodémova noc

Příležitost k modlitbě, ztišení, svátosti smíření nebo rozhovoru s knězem.

Úterý 16. prosince v 16:00, před Domem kultury

Živý betlém

V mrazivém odpoledni znovu ožívá biblický příběh o narození Spasitele. Hrají a zpívají herci ze žďárských církevních škol a obou farností.

So 20. prosince v 18:00, kostel sv. Prokopa,

a neděle 21. prosince 9:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše

Betlémské světlo

Ekumenická bohoslužba při příležitosti převzetí Betlémského světla ve Vídni se letos uskuteční v sobotu 13. prosince 2014 ve 14:00 hodin v největším vídeňském evangelickém kostele na Lutherplatz 1 (Wien–Gumpendorf). Pro Betlémské světlo se vydají brněnští skauti, kteří jej dopraví do České republiky. Prvním místem, kde se světlo u nás rozzáří, bude jihomoravská metropole. Již v neděli 14. prosince 2014 v 9.00 hodin při mši v katedrále sv. Petra a Pavla předají skauti světlo z Betléma do rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho. V sobotu 20. 12. 2014 bude za spolupráce dalších skautů rozváženo Betlémské světlo vlaky po naší vlasti.

Akce šíření Betlémského světla poprvé proběhla v Rakousku v roce 1986 jako charitativní akce pro radost postiženým dětem. Do Betléma, místa narození Ježíše Krista, je pro Betlémské světlo každý rok vyslán chlapec nebo děvče (říká se jim Dítě Betlémského světla), kteří vykonali něco dobrého.

Jak uvádějí na svém webu rakouští skauti: „*Ten, jehož život je plný radosti, neublíží nikomu jinému. Člověk, který má radost z rozmanitosti, se těší také z rozmanitosti světových kultur. V místech, kde hlad je součástí každodenního života,*

přetrvává bolest a násilí. Jestliže máte dostatek jídla, že se o něj můžete podělit, můžete posílit nejen tělesno, ale také poskytnout dostatek energie k upevnění míru. To je důvod, proč je letošní motto „Sdílení štěstí vám přinese pokoj“ (Římanům 14, 17–19). Tato pasáž vysvětluje, že život je mnohem více než jídlo a pití a měli bychom se více zaměřit na mír, spravedlnost a radostné bytí. Radost ze života se může odrážet i ve společném pokrmu, což by mělo být letošním tématem.“ Bližší informace www.betlemskesvetlo.cz.

Středa 24. prosince v 17:00 hodin, věž kostela svatého Prokopa

Troubení koled z věže kostela svatého Prokopa

České koledy zazní v podání trubačů oděných v historických barvách města.

Čtvrtek 25. prosince v 15:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Jesličková pobožnost v kostele svatého Prokopa

Nejen pro děti a mládež farnosti s dětským divadlem a zpěvem scholy sv. Prokopa.

Pátek 26. prosince v 14:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Jesličková pobožnost v bazilice Nanebevzetí Panny Marie

Zveme vás na program dětí u jeslíček.

Pátek 26. prosince v 17:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Koncert chrámového sboru FONS: Zpívej v čase vánočním

Zveme vás na tradiční vánoční koncert chrámového sboru FONS.

Sobota 27. prosince v 15:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Vánoční koncert pěveckého sboru Svatopluk

V programu zazní mimo jiné Vánoční mše Zdeňka Lukáše k počtě Jakuba Jana Ryby „Radujme se všichni v Pánu“ a úpravy vánočních písní. Hosté: komorní pěvecký sbor Alter Ego s českými koledami a vánočními písněmi jako oslava závěru Roku české hudby a orchestr N. Kyjovského při ZUŠ Bystřice nad Pernštejnem. Dirigují Jan Lán a Lenka Macháčková.

Neděle 28. prosince v 15:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Musica Sarensis a C-VOX a komorní smyčcový orchestr Fénix (Praha)

Společný vánoční koncert dvou žďárských sborů s komorním orchestrem.

PŘEHLED NEJBLIŽŠÍCH PLÁNOVANÝCH AKCÍ

Denně od 8:00 do 18:00 hodin, kostel sv. Prokopa

Otevřený kostel

Každý den naleznete otevřený kostel k zastavení a modlitbě uprostřed shonu všedního dne. Děkujeme všem průvodcům, kteří se na hlídání kostela podílejí.

16. každého měsíce 2014, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Nikodémova noc

Nikodémova noc probíhá celoročně, každého 16. dne v měsíci. 16. května je svátek sv. Jana Nepomuckého a tak vznikla tradice této modlitby vždy šestnáctého dne v měsíci.

Adorace probíhá v tichu, ve tmě a za přítomnosti kněze, se kterým je možné se setkat k přijetí svátosti smíření nebo k osobnímu rozhovoru.

„Nikodémova noc“ navazuje na osobu Nikodéma, farizeje a člena židovské rady, který přišel za Ježíšem v noci. Vznikla jako odpověď na otázku, jak hledat a nacházet cestu k Ježíši v dnešním uspěchaném světě a umožnit všem setkání s Pánem mimo pracovní dobu a ostatní povinnosti.

K adoraci jsou zváni všichni. Každý může kdykoliv přijít a kdykoliv odejít. Aktuální seznam kostelů, ve kterých se v současné době Nikodémova noc koná, a další potřebné informace naleznete na www.nikodemovanoc.cz.

Každou první sobotu v měsíci v 19:30, kostel sv. Prokopa

Večery chval

Již nějakou dobu v kostele svatého Prokopa probíhají jednou za měsíc večery chval, kde je společenství modlitby a možnost chvály a meditace prostřednictvím daru hudby. Hudba není pouze doprovodem modlitebního večera, ale je samotnou modlitbou. Modlitba chval je tím nejkrásnějším prostředkem, co nám Bůh mohl dát, abychom s ním mohli ještě více prohloubit svůj vztah. Proto je každý vítán.

Každý křesťan ve svém životě potřebuje otevírat své srdce posvěcujícímu působení Ducha svatého. Papež František přirovnal modlitbu chval k dýchání a řekl: „Když se modlitbou nadechujeme, dostává se nám nového závanu Ducha a při výdechu z podnětu téhož Ducha zvěstujeme Ježíše Krista. Nikdo nemůže žít bez

dýchání. Totéž platí pro křesťana. Bez chvály a misijního poslání křesťan nemůže žít.“

Při každém setkání je v průběhu večera vystavena Nejsvětější Svátost, možnost svátosti smíření, modlitba žalmu a krátká promluva kněží nebo jáhnů. Při minulých setkáních měl promluvu otec Michael Špilar a otec Jeroným – převor kláštera z Kostelního Vydří. V únoru se můžete těšit na otce Petra Beneše, misionáře, který nyní působí v Brně-Židenicích.

Večery probíhají vždy první sobotu v měsíci v 19:30. Další informace o Večerech chval ve Žďáře najdete na stránkách www.vecerychval.cz a termíny večerů jsou: 3. ledna, 7. února, 7. března, 4. dubna, 2. května a 6. června 2014.

Srdečně Vás zveme a těšíme se na Vás

Chválová kapela

16. – 18. ledna, Česká Sibiř

Zimní přechod České Sibiře pro mládež

Dá se bez újmy na zdraví prožít několik dní v drsné zimní přírodě? A dá se v tuhé zimě myslet i na něco jiného než na holé přežití? Zveme mládež od 15 let na zimní přechod České Sibiře.

30. ledna – 1. února 2015, denně v 16:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Triduum modliteb matek

Společenství Modlitby matek zve na již tradiční modlitební Triduum, které se letos uskuteční ve dnech 30. ledna až 1. února 2015 v bazilice Nanebevzetí Panny Marie – začátek vždy v 16 hodin. Srdečně zveme nejenom maminky a babičky, ale všechny farníky obou našich farností!

Úterý 5. května až středa 6. května 2015

Duchovní obnova s otcem Eliášem Vellou

Otec Elias Vella letos prodělal dlouhodobé zdravotní potíže. Bohu díky za jeho zotavení. Nyní se pomalu vrací ke své službě a my se můžeme těšit na jeho přítomnost.

Pro farní obnovu ve Žďáře nad Sázavou si vyčlenil dva dny: úterý a středu 5. a 6. května 2015. Duchovní obnova bude probíhat v klášteře a tématem bude „Boží otcovství“. Slova, která na toto téma říká P. Vojtěch Kodet, ať nás povzbudí k účasti na farní rekolekci:

Nasloucháme-li textu evangelia, mělo by se nám rozbušit srdce. Ježíš odkrývá největší tajemství svého vztahu k Otci. Byl bych rád, abychom si uvědomili, že naše srdce přesto nereaguje tak, jak má. Předmět naší úcty a pozornosti, totiž Boží otcovství, bývá častokrát pouhou přijatou skutečností: zvěstí, poselstvím. Snad nás občas i oslovilo, ale málokoho se asi dotýká do morku kosti každodenně. Stačí však docela povrchní pohled na Ježíše a všimneme si, že bylo-li něco, co ho rozechvívalo nade vše, byl to právě Otec a Synův vztah k němu, ale i Otcův vztah k nám a náš vztah či nevztah k Otci. Ve svém životě si častokrát těch nejdůležitějších věcí paradoxně nevšimáme, a místa, která jsou předmětem největších útoků Božího nepřítelů a našich největších hříchů, prostě nevyznáváme. Obvykle jsme totiž uchvázeni hříchy, které nás nějakým způsobem ponižují, ztrapňují, nebo se nám jeví společensky nepřipustné. Z hlediska duchovního růstu i zpytování vlastního nitra či sebepoznání pak věnujeme pozornost okrajovým skutečnostem, zatímco podstatné a bytostné věci nám unikají.

15. až 17. května 2015, kostel svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Svatojánská pouť na Zelené hoře

Letošní pouť proběhne den svátku hlavního patrona Čech a o následujícím víkendu.

Pátek 15. května v 17:15 – poutní mše svatá v předvečer svátku

Sobota 16. května v 17:00 – poutní mše svatá v den svátku

Neděle 17. května – mše svaté v 6:00, 7:30, 9:00, 10:30, 14:30

27. června 2015 v 9:00 hod., katedrála sv. Petra a Pavla v Brně

Kněžské svěcení brněnské diecéze

Mezi kandidáty kněžství jsou v tomto roce Mgr. Sylwester Jurczak, Mgr. Tomáš Fránek a Mgr. Marek Coufal, ustanovení k jáhenské službě v našich farnostech.

Primice jáhna **Sylwestra Jurczaka** bude v neděli 12. lipca (července) ve 12:00 v katedrále sv. Tomáše, apoštola v Zamošči v rodném Polsku. Domácí farnost, ze které bratr Sylwester pochází, je dómská farnost.

Zamošč má přibližně 70 000 obyvatel a v tomto městě je asi 10 katolických farností, ve kterých působí kolem 40 kněží, je zde také jeden diecézní a jeden pomocný biskup. Zamošč má rovněž dvě mužské řeholní komunity: minority a redemptoristy, a dva ženské kláštery: františkánky a sestry Jména Ježíš. Město bylo založeno v roce 1580 a postaveno na obchodní cestě, má krásné renesanční náměstí – říká se mu Padova severu. Roku 1992 bylo město zapsáno na seznam UNESCO.

Na primici se vydáme s předstihem v pátek 10. července, cestou navštívíme Wadovice, Osvětim a poutní místa Kalvarii Zebrzydowskou a Leżajsk. Dvě noci budou zajištěny v Zamošči, takže návrat bude až v pondělí 13. července.

Na primici bratra **Marka Coufala** bude cesta snazší – je naplánována na středu 8. července (asi v 16:30 hodin) v rodné obci Bezkov. Obec byla vždy českou vesnicí, zatímco okolní vsi patřily před válkou sudetským Němcům. Bezkov má 200 obyvatel a patří do farnosti Mašovice, kterou spravují Křížovníci s červenou hvězdou – jediný mužský řád založený ženou, sv. Anežkou Českou. Do Znojma je odsud 10 km a do Hlubokých Mašůvek 12 km. Poslední novokněz z této vesnice, P. Stehlík, měl primici za první republiky.

Primiční mše svatá jáhna **Tomáše Fránka** bude slavena v kostele sv. Petra a Pavla v Brně v neděli 28. června 2015 v 10:30 hod. Všichni jste srdečně zváni.

28. června – 3. července 2015, České Středohoří

10. letní farní put'ák – České Středohoří

Neuvěřitelný kraj, kde příroda nastřádala nepřehledné množství krásy: znáš někde jinde les z jedlých kaštanů nebo kopce obrostlé brsleny a dřínů, ve kterých tloučou slavíci a kde si ťuhýci napichují na trnkové ostny své masité zásoby? Znáš jiný kraj v české kotlině, kde se někdy našly pravé diamanty a kde se dodnes nachází české granáty? A napadá tě, kde jinde najdeš v létě ledovou díru plnou sněhu a o kousek dál v mrazivé zimě suť chrlící horkou páru? Porfýrové lomy tohoto kraje zásobovaly kdysi dávno i daleké země mlýnskými kameny (žernovy). Dodnes zde najdeme vesnici Žernoseky. Stačí zavřít oči a vybaví se barevné vzpomínky: až do roku 1990 tudy procházely křížem krážem každou neděli odpoledne skupinky bohoslovců, většinou s růžencem v ruce. Znali jsme tu každý kopec, každou zříceninu... Na Radobýl se chodilo učit před zkouškami, na Kočku se běhalo kvůli kondici a z Milešovky pozorovat Říp. Bude to vandr po českých stepích i po Zahradě Čech. Zveme mládež od 11 let.

P. Vladimír Šagi Záleský

17. – 25. července 2015, Normandie a Bretan

17. diecézní expedice mládeže – Normandie a Bretan 2015

Začneme Normandií: jedna z prvních zastávek bude u bílých útesů Étretat (Côte d'Albâtre), uvidíme, zda skalnaté portály Claude Monet namaloval věrně nebo trochu přeháněl. Důležitá zastávka bude v Caen, městě o které se sváděly tvrdé boje po

vylození v Normandii. Myslím, že naše cesta povede i na pláž Omaha – na tomto místě začíná úvodní scéna filmu Zachraňte vojína Ryana. Starobylé město Rouen nelze vynechat a na místo, kde byla upálena sv. Jana z Arku chceme přijít jako kající poutníci. Pak už se budeme blížit k Bretani a rádi bychom viděli slavný ostroh a dvakrát do roka ostrov – Mont Saint Michel. To chce ale vidět každý, a tak nás asi davy lidí opět zaženou někam do dubových lesů na březích řeky Seiny. Bretaň vlastně znamená „Malou Británii“. Tento nejzápadnější cíp jakoby k Francii nikdy úplně nepatřil a její hrdí obyvatelé se považují za potomky starých Keltů. Ostatně i bretaňský jazyk má blíže k welštině než k francouzštině. Snad se s nimi nějak domluvíme; moc toho nepotřebujeme jen občas skromné místo k táboření.

Zajímavých míst je tam tolik, že těch 9 dní uteče jak tekuté písky na bretaňské pláži. Mladí cestovatelé od 16. let se již mohou hlásit a těšit. *P. Vladimír Záleský*

17. října 2015, Brno

Národní eucharistický kongres 2015

V roce 2015 se má uskutečnit Národní eucharistický kongres. Je to první akce tohoto druhu konaná v České republice a o jeho vyhlášení rozhodla Česká biskupská konference. Vyvrcholením celého kongresu má být eucharistická slavnost, slavená 17. října v Brně. Příprava na kongres ve farnostech bude probíhat v první polovině roku 2015 a bude dovršena o slavnosti Těla a Krve Páně.

Příprava je rozdělena do 6. tematických okruhů: leden – eucharistie a jednota, únor – eucharistie a společenství, březen – eucharistie a solidarita, duben – eucharistie a evangelizace, květen – eucharistie a Maria, červen – obnovení slavení eucharistie. Hlavním dnem Národního eucharistického kongresu bude tedy sobota 17. října 2015. V Brně na Zelném trhu bude v 10:30 hodin hlavní bohoslužba s eucharistickým průvodem a s velmi bohatou nabídkou doprovodných programů v centru Brna.

Bl. Matka Tereza z Kalkaty píše: *Svůj den začínáme tím, že se pokoušíme spatřit Krista v hostií. Pak ho během dne vidíme v zubožených tělech našich chudých. Tak se modlíme prací, když všechno konáme s Ježíšem, pro Ježíše a kvůli Ježíši. Chudí jsou naši modlitbou. Oni nesou v sobě Boha. Modlit se znamená modlit se vším, modlit se prací...*

Jestliže chcete růst v lásce, vraťte se k Eucharistii, vraťte se k adoraci.

NĚKOLIK OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2014

16. diecézní expedice mládeže: Kréta 2014

Letošní diecézní expedice zavedla naše kroky (respektive autobus) na Krétu. Tento řecký ostrov leží téměř na půli cesty z evropské pevniny do Afriky. I proto tam většina lidí jezdí za teplem a nekonečnými plážemi. Vedra i koupání v moři jsme si samozřejmě užili vrchovatě, náš hlavní cíl byl ale jiný – krétské vnitrozemí a hlavně hory. Tam jezdí málokdo. Jsou opuštěné, vyprahlé, krásné...

Na cestu nás z celé diecéze vyrazilo čtyřicet v doprovodu dvou řidičů a dvou kněží. A jako každý rok, i letos se vytvořila výborná parta, navázali jsme nová přátelství a zažili spoustu nezapomenutelných situací. Některé z nich dokonce byly – nebojím se to říct – i dobrodružné!

Mezi ně určitě patřil výstup na nejvyšší horu Kréty – Psiloritis. Ve výšce skoro dva a půl kilometru jsme slavili mši svatou a kochali se nádhernými výhledy na všechny strany. Viděli jsme dokonce dvě moře současně – z vrcholku je totiž vidět severní i jižní pobřeží ostrova.

Na zpáteční cestě přišlo ono slíbené dobrodružství. Zatímco jednu skupinku pohostil ve své chatrči bača s kalašnikovem na rameni (utekl pryč z Afghánistánu), jiná při cestě z hor úplně vyšla mimo mapu... Všichni jsme se ale nakonec šťastně sešli u autobusu.

Ještě v horách jsme poznali, že Kréťané jsou velice pohostinní a otevření. Při příležitosti celonárodního výstupu na Psiloritis se desítky Řeků sjely už den předem (slaví velmi rádi a příležitost je potřeba využít!). Pod širým nebem celý večer zpívali a hráli své národní písně, tančili tradiční kolové tance, grilovali jehněčí a popíjeli rakiji. A k tomu všemu nás (neumyté, zpocené Čechy s krosnami na zádech) radostně přizvali! Pozvání jsme přijali a do společného jsme přispěli českou slivovicí i našimi písněmi, za které jsme sklidili potlesk. Díky tomuhle večeru jsme měli možnost poznat Krétu a ty, kdo tu žijí, mnohem hlouběji než z okna autobusu nebo vrcholku hor – a jsme za to rádi. Neplánované akce bývají těmi nejlepšími...

Navštívili jsme i mnoho dalších míst a potkali mnoho milých lidí, ale na ty už se nás musíte zeptat osobně. Rádi vám o nich povíme! :) *Za expedičníky Tomáš Pejchal*

Ministrantská pout' na poděkování sv. Anežky za 25 let svobody

Letošní památka svaté Anežky České byla spojena s výročím 25 let od pádu totalitního režimu, který vládl v naší zemi. Pád komunismu je úzce spjat se svatořečením sv. Anežky, ke kterému došlo pouhých pět dní před tím, než na Národní třídě vypukla Sametová revoluce. V této souvislosti není nezajímavé zmínit dávnou

pověst, že až bude svatá Anežka svatořečena, bude v Čechách konečně dobře.

Tuto příležitost jsme nepromarnili a v sobotu 5. listopadu jsme se s o. Tomášem Holým, jáhny, ministranty a rodiči z obou žďárských farností a také s ministranty z Radešínské Svratky vypravili na ministrantskou pout'. Cesta do Prahy uběhla rychle za zpěvu písní, modlitby růžence a povídání jáhna Marka o svaté, které jsme jeli poděkovat za 25 let svobody naší země. První událostí a zároveň vrcholem celého dne byla pontifikální mše svatá, které předsedal kardinál Pietro Parolin, státní sekretář Vatikánu. Této návštěvě odpovídalo i policejní zabezpečení celé akce, které bylo také zážitkem pro ministranty.

Po mši svaté následoval program před arcibiskupským palácem, v němž mimo jiné účinkovaly studentky z biskupského gymnázia ve Žďáru, které zazpívaly modlitbu pro Martu. Ministranti se posilnili gulášem a za větrného počasí jsme se z Hradčanského náměstí přemístili do kostela bosých karmelitek pomodlit se u ostatků služebnice Boží, matky Marie Elekty od Ježíše. Pozoruhodná je neporušenost jejích tělesných ostatků, přestože zemřela v roce 1663. Poté jsme se vypravili směrem ke Strahovskému klášteru malebnými uličkami hlavního města.

Nejvyšším bodem, na který jsme došli, byl kopec na Petříně. Zrcadlové bludiště, které jsme zde navštívili, nenechalo chladným nikoho. Dolů jsme se nechali svézt lanovkou a mohli se ještě po cestě kochat krásnými pohledy na noční Prahu. Kostel Panny Marie Vítězné, kde je vystaveno Pražské Jezulátko, byl naší poslední zastávkou. K Jezulátku směřovaly naše díky za bohatě prožitý den a možná nevyslovená touha podívat se na tato svatá místa znovu. Díky patří všem, kdo se účastnili a jakýmkoliv způsobem pomohli, že jsme spolu s ministranty i jejich rodiči mohli prožít požehnaný čas.

Tomáš Fránek

25 LET: Svatá Anežka nikdy nepřestala být se svým lidem

Před 25 lety, v listopadových dnech roku 1989 se ústy Františka kardinála Tomáška postavila katolická církev na stranu stávkujících studentů a celého národa. Jeho tehdejší slova o svobodě a zodpovědnosti vůči slabým a utlačovaným jsou stále aktuální i dnes, kdy lidé v řadě zemí světa trpí pro svou víru, svobodu nebo spravedlnost. Nezapomínejte nikdy na dar, jakého se nám na přímluvu svaté Anežky České před čtvrtstoletím dostalo!

Drazí spoluobčané, obracím se na vás několik hodin po návratu z Říma, kde jsem se účastnil kanonizace naší Anežky Přemyslovny. Ona, královská dcera, sice odešla do ústraní kláštera z lásky k Bohu a bližnímu, ale nepřestala být se svým lidem v jeho slávě i ponižení.

Ani mně nemůže být cizí osud mého národa a všech obyvatel našeho státu. Nesmím mlčet ve chvíli, kdy jste se sjednotili k mohutnému protestu proti bezpráví páchanému na nás po čtyři desetiletí. Není možné mít důvěru k takovému vedení státu, které není ochotno mluvit pravdu a zemi s tisíciletou tradicí upírá práva a svobody,

považované za zcela normální i ve zcela mladých státech třetího světa.

Naši společnou situaci chci osvětlit zkušenostmi katolické církve u nás. Jejím jménem adresované stížnosti a žádosti byly povýšeně ignorovány. Teprve když katolický lid ve statisících pozvedl hlas na Velehradě 1985 a peticí 1988, došlo k nepatrným krokům. Na mé loňské nabídky reagoval teprve před půl rokem pan prezident, ale ve skutečnosti došlo jen k bezvýznamným gestům. Církev zůstává dále v područí státní moci podle vnucené právní úpravy z doby stalinismu. Biskup je ve správě své diecéze plně závislý na státních úřadech a rozhodující slovo má Státní bezpečnost. Zasedání biskupů a kněží je umrtvováno přítomností státních činitelů. V ovzduší nesvobody se těžko dýchá dospělým věřícím, jejich dětem a zvláště mladým křesťanům. Slibují nám, že nová zákonná úprava postavení církvi bude v souladu s mezinárodními normami o občanských právech – ale ani slovo o tom, že se

vládnoucí strana vzdává programu postupné likvidace víry. Těmto lidem se nedá věřit.

Stejně neblahá je situace i v ostatních sférách občanského života – ve vědě, kultuře, informacích, sociálním, občanském i politickém dění. Ze Západu i z Východu jsme obklopeni zeměmi, které v minulosti nebo v současnosti rozbily mříže totalitních systémů. Ani my už nesmíme čekat, je třeba jednat. Potřebujeme demokratickou vládu, protože jinak nedokážeme zadržet hrozící ekologickou katastrofu a další zla. Musejí svobodně vystoupit všichni, kdo mají co říci, abychom z nich svobodnou volbou vybrali vládu pro nás, ne proti nám. Právě teď jsme všichni povoláni k odpovědnosti za přítomnost i budoucnost. Nás a našich dětí.

Jsmo s vámi, přátelé, kteří voláte po spravedlnosti pro všechny. S díky a úctou se obracíme zvláště k obětem surového násilí: o vás platí heslo: „Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“ Požadavek potrestání viníků je zcela spravedlivý. Jen prosím, abyste dále šli cestou nenásilí. Bojujeme o dobro dobrými prostředky. Na našich utlačovatelích vidíme, jak krátkodobá jsou vítězství zloby, nenávisti, pomstychtivosti, bezohlednosti, zpupnosti.

Také vás chci oslovit, moji katoličtí bratři a sestry, spolu s vámi kněžími. V této osudové hodině našich dějin nesmí zůstat stranou nikdo z nás. Znovu pozvedněte hlas, tentokrát v jednotě s ostatními občany, Čechy a Slováky i příslušníky dalších národností, věřícími i nevěřícími. Právo na víru se nedá odloučit od ostatních demokratických práv. Svoboda je neoddělitelná.

Končím slovy, která zazněla kdysi v našich dějinách: „S pomocí Boží osudy naše jsou v našich rukou.“

František kardinál Tomášek, listopad 1989

* * *

Během apoštolské cesty v Turecku vyzvali svatý otec František a ekumenický patriarcha Bartoloměj I. mezinárodní společenství, aby řešilo situaci v Iráku, Sýrii a na celém Blízkém východě. Výslovně pak zmínili také Ukrajinu:

„Pamatujeme také na všechny národy trpící v důsledku války. Modlíme se zvláště za mír na Ukrajině, zemi se starobytlou křesťanskou tradicí a vyzýváme strany zapojené do konfliktu, aby hledaly cestu dialogu a respektování mezinárodního práva za účelem ukončení konfliktu a umožnily všem Ukrajincům harmonicky žít.“

Nejen o svatém Silvestrovi...

Již druhým rokem působí jako jáhen v klášterské farnosti bratr Sylwester Jurczak. Mluví skvěle česky, ale přízvuk někdy prozradí jeho polský původ. Jeho jméno si obvykle spojujeme spíše s občanským kalendářem, a proto jsme si společně povídali o světcích, Polsku i jeho životní cestě.

Češi a Poláci mají společné duchovní kořeny a světce. Kým je pro tvoje krajany svatý Vojtěch?

V Polsku je uctíván jako hlavní patron spolu se sv. Stanislavem a Ondřejem. Je zajímavé, že všichni patroni Polska jsou mučedníci. Svatého Vojtěcha neumučili Poláci, ale pohanští Prusové. Vojtěch položil základy polské církve a podílel se na utváření prvních diecézí. Mnozí prvotní misionáři přicházeli do Polska z Čech.

Jako by se dnes situace obrátila... Jak jsi přišel do Čech ty?

Původním povoláním jsem zahradník, vystudoval jsem zahradnickou školu a pak jsem rok studoval informatiku. Jako malý kluk jsem vůbec o kněžství nepřemýšlel. Mám dva starší bratry a oba mají své rodiny. Moje maminka se nám vždycky snažila ukázat, že víra je v životě důležitá – i oba bratři jako malí ministrovali.

Já jsem si prožil různá období, bydleli jsme na sídlišti a společnost kamarádů moc nepomáhá víru budovat. Místo chození do kostela jsme hráli hry na počítači... Časem jsem přestal chodit do kostela, protože čas, který jsem trávil s kamarády, byl důležitější než nedělní mše svatá.

To trvalo nějakou dobu, než jsme jednou po prázdninách šli s kamarády na koupaliště. Skoro nikdo se nekoupal, lidé jen chodili kolem na procházku se psy. Chtěl jsem ukázat, jaký jsem frajer, a vsadil jsem se, že skočím z nejvyššího stupně skokanského můstku.

Hned jak jsem skočil do vody, chytila mě křeč do nohy. Začal jsem cítit bolest a snažil se pomoci si rukama, ale nešlo to. Začal jsem se topit, byl jsem v šoku, kamarádi, kteří se mnou byli, začali utíkat a já už jsem neměl sílu a pomalu jsem šel pod vodu. Najednou jsem pocítil, jako by mě někdo chytil a vytáhl na břeh, a když jsem ucítil písek, uklidnil jsem se.

To je velmi silné svědectví. Je to s tebou trochu jak se svatým Pavlem...

Ano, různé věci, které se mi v životě přihodily, mi pomohly najít cestu k Bohu a rozeznat své povolání. Věřím, že Pán Bůh nás skrze různé události k něčemu zve. Zakusil jsem Boží lásku, jsem si jist, že se o mě stará a také mi zachránil život. Do cesty mi dal skvělé lidi, mezi nimi výborné kněze, kteří pro mě jsou příkladem.

Pocházíš z východopolského Zámostí, města na seznamu UNESCO, kam na počátku 16. století pozval vizionářský hejtman Jan Zamojski geniálního italského architekta Bernarda Moranda, aby přestavěl gotickou pevnost na renesanční město. Jako bych četl příběh žďárského kláštera...

Polsko, jak sám víš, je velká zem a většinou rovinka. Říká se, že na jihu je větší zbožnost lidí a také více povolání ke kněžství. Na severu, západě a ve velkých městech je to už jinak. Moje město ještě není na Polsko velké... Naši farnost tvoří historická katedrála a kostel na náměstí, byl tam také pravoslavný chrám a židovská synagoga. Původně to bylo obchodní město bohaté na různé kultury, kde spolu všichni dobře vycházeli. Válka všechno změnila... A dnes je to město hojně navštěvované turisty.

V Česku je všechno blízko u sebe... Jsem moc rád, že jsem tady ve Žďáře, kde jsou ostatky sv. Zdislavy a kostel sv. Jana Nepomuckého, patrona kněží. S Jiřím Brtníkem jsme před dvěma lety chodili do škol s přednáškou a různými hrami o sv. Cyrilu a Metodějovi.

Který světec je vlastně největší inspirací pro tebe?

To je těžká otázka. V různých životních etapách jsem čerpal z různých spiritualit. Když jsem ministroval, patřil jsem do společenství svatého Otce Pia. Poznávali jsme jeho dílo, chodili jsme po nemocnicích, o Vánocích zpívali koledy opuštěným lidem. Většinou to byla mládež a mladé rodiny z naší farnosti. V semináři jsem blíže poznal sv. Vincence Pallotiho, který se snažil vštěpovat laikům důležitost jejich povolání, aby nezapomínali na to, že i oni nesou stejnou odpovědnost za církev jako kněží.

A co svatý Silvestr? V Česku je to poněkud neobvyklé jméno...

Mám s ním jeden krásný zážitek. Když jsme byli v Římě, úplně náhodou jsme v jediném dni navštívili hned dva kostely, které jsou mu zasvěcené. Tak si říkám, že v životě neexistují náhody.

Těch svatých, které mám rád, je hodně a jsou mezi nimi i moderní světci, třeba Matka Tereza z Kalkaty nebo svatý Jan Pavel II., kterého jsem viděl v Polsku a na Slovensku a teď se snažím číst jeho dílo a modlit se k němu. *Ptal se Zbyněk Vintr*

Poutní kříž pro Evropský parlament

Do kaple Evropského parlamentu ve Štrasburku putuje z Velehradu poutní kříž od Otmara Olivy jako výraz vděku za 25 let svobody a demokracie ve středoevropském prostoru.

Kříž je tím prvním, co bude do kaple vneseno a je začátkem výzdoby liturgického prostoru. Když byl kříž vztyčen na Kalvárii, jako by byl jeho zaražením smrtelně zasažen had, původce selhání prvních lidí v ráji. V podnoži kříže je skutečně symbol hada a rajského jablka.

Kříž: horizontála a vertikála, kruh kolem něj jako společenství, to jsou jen některá z možných čtení díla. Spočívá na třech nohách. Můžeme v nich spatřovat symbol Svaté Trojice, Božské ctnosti – víru, naději a lásku, ale také tři pilíře, na kterých stojí evropská kultura: řecký způsob myšlení, římské právo a křesťanství. Dílo pochází z Velehradu, který je nositelem odkazu svatých Konstantina a Metoděje. Těmto světcům se podařilo v 9. století vytvořit ve středoevropském prostoru most mezi kulturami Východu a Západu. Kardinál Tomáš Špidlík, z jehož díla Otmar Oliva celoživotně čerpá, přirovnává dnešní Evropu právě k Velké Moravě za dob Konstantina a Metoděje. „Jako k tehdejší Moravě se dnes oči upírají k Evropě. Ta by měla být mostem smíření. Na scénu světa vystupují národy Asie, Afriky, Jižní Ameriky a ptají se, které hodnoty z tisícileté kultury evropské mají zůstat dědictvím pro celý svět. Není snad příhodná doba, abychom k tomu přispěli právě dnes?“ Také tuto myšlenku je možné spojovat s vnesením „velehradského“ poutního kříže do prostoru Evropského parlamentu. „Umění, které tvoří krásno, může zastávat úlohu sjednocení veškerého lidského poznání.“

Poutní kříž pro Evropský parlament bude předán 25. listopadu 2014, tedy v den přítomnosti papeže Františka v Evropském parlamentu. Českými zastávkami na cestě z Velehradu byl i kostel svatého Prokopa ve Žďáře nad Sázavou.

Bwanji ze Zambie!

Ve středu jsem přišla do školy jako obvykle, nachystala třídu a poté došla pro prvňáčky. Ten den byli docela v klidu, protože je třídní učitelka těsně před mým příchodem dávala do latě. Po prvňáčích přišla na řadu třída druhá. Nejprve jsem si vzala kluky. Každá třída je rozdělená na poloviny, protože 50 dětí bychom k počítačům nedostali, i tak sedí po dvojicích.

Po půl hodině se přihlásila jedna skupinka, že se jim najednou vypnul počítač. Ale nebyl jenom jeden. Začalo jich odcházet víc a víc... Zkoušela jsem všechny znovu připojit a odpojit a nic... Až po chvílce mě napadlo vyzkoušet světla a... nefungovaly:-) Asi si říkáte, že mi to mělo docvaknout hned, jsem přece v Africe. Ale jsem zvyklá na to, že nám proud pravidelně vypadává až večer – to člověk pozná hned, všude je totální tma... „Přišli“ jsme asi o 5 počítačů, a tak jsem kluky smrskla k sobě a říkala si, že stejně budeme za chvíli končit, tak už to nějak vydržíme...

Ale po nich přišly na řadu holky. Nechtěla jsem je o hodinu připravit, protože se na ni těší. Ze začátku to šlo, ale potom i ostatní počítače začaly odpadat... M'dam Kaja by asi holky poslala dřív domů, ale Don Bosco říká: „Využijte čas a zajistíte si věčnost.“ – takže jsem se rozhodla, že ve zbytku hodiny si s nimi zahraju nějakou hru. První, která mě automaticky napadla, byla elektrika (kdo by to byl řekl, že?). Byla jsem mile překvapená, jak z toho byly nadšené. Dokonce když někdo začal brebentit, ostatní ho okřikly, aby byl zticha, aby dobře pochopily pravidla hry...

Vysvětlování šlo dobře. Ale trochu nešťastně jsem použila slovíčko push (tlačit), místo slovíčka press (stisknout). Výsledek mé „přesné“ angličtiny jsem viděla hned posléze:-) Jakmile jsem ukázala prvním holkám číslo jedna, drkly do kamarádky vedle sebe a ta udělala to stejné. Výsledkem byl veselý „domino efekt“, kdy poslední holčička ležela pod návalem ostatních a ještě se u toho snažila najít PET lahev, kterou jsme použily jako chytací předmět. Zbytek hodiny nám tak krásně utekl:-). Na konci jsem se jim snažila jasně vysvětlit, že hraní her v hodině byla výjimka. Musíme se učit novým znalostem a ne se válet na zemi – i když i to je asi taky občas potřeba.

Zápisky Radky Stránské ze Zambie najdete na <http://radavzambii.blogspot.cz/>.

Vzpomínka na farního hospodáře pana Josefa Švomu

Rok 1972 byl pro farnost sv. Prokopa ve Žďáře do značné míry přelomový. Přichází sem otec Alois Učeň jako farář a pouští se do obnovy farnosti jak po stránce duchovní, tak i hmotné. Zanedlouho začíná s obnovou kostela a fary, později i kaple sv. Barbory. K tomuto dílu samozřejmě nestačil sám, potřeboval pomoc a podporu farníků. Inicioval vznik skupiny mužů, kostelních hospodářů, v jejímž čele byl právě pan Josef Švoma. Měl lví podíl především na organizačních a přípravných činnostech stavebních prací. Vyřizování různých povolení připadlo mnohdy na něj také z toho důvodu, že měl na městském úřadě řadu známých a tím se šance na kladné vyřízení žádostí zvyšovala i navzdory režimu, který se proti těmto aktivitám stavěl. Když byla povolení vyřízena a mohly se začít samotné práce na opravách, pan Švoma vše připravoval; od stavebního materiálu, lešení až po organizaci brigádníků, kterým ve spolupráci s otcem farářem dával instrukce.

Na každou brigádu přicházel jako první a chystal vše potřebné. Při brigádách mimo jiné rozděloval práci farníků, staral se o občerstvení a udržoval dobrou náladu a pohodu všech zúčastněných. Po společné večeři na faře a odchodu brigádníků domů ještě zůstával, vše uklidil, umyl nářadí, ve volných chvílích opravoval, co se poškodilo, a pokud byla oprava složitější, nechal nářadí opravit jinde. Domů odcházel jako poslední.

Na brigádách se nejen těžce pracovalo, ale našel se vždy čas a prostor na legraci. Tak například, když se pan Švoma snažil při natírání někomu poradit, že špatně dostupné místo je třeba natřít štětcem „zárožákem“, dal mu jeden brigádník přezdívku „Zárožák“. Pan Švoma se věnoval také ošetřování ovocných stromů.

V jeho činnostech mu byla velkou oporou manželka Emílie. V práci kolem kostela pokračoval i za otců Petra Rösslera a Ervína Jansy. Když mu pak síly ubývaly a pracovat už nemohl, často navštěvoval bohoslužby a hodně se modlil. Byl velkým mariánským ctitelem, a dokud mohl chodit na mariánské a fatimské pobožnosti, pravidelně se jich účastnil. Pán si jej k sobě povolal v den památky sv. Anežky České, 13. listopadu 2014 v hodinu, kdy se v kostele právě konala fatimská pobožnost. Panu Švomovi patří velký dík za vše, co pro lidi, farnost a společnost udělal nejen zde ve Žďáře, ale všude, kde ve svém životě působil. Díky Pánu Bohu za jeho život.

Životopis pana Josefa Švomy

Josef Švoma se narodil 2. října 1925 v Radostíně nad Oslavou jako páté dítě mlynáře Františka Švomy a jeho manželky Marie, půl roku po smrti svého otce. Po absolvování základní školy v Radostíně se vyučil v Brně pekařem. Tuto práci však nemohl dlouho vykonávat vzhledem k alergii a silnému astmatu. Po vykonání vojenské služby pracoval u lesů v Šumperku, kde se seznámil s Emilií Zimáčkovou. Jejich sňatek se konal 31. prosince 1949 a nebyl bez komplikací. Lákavá nabídky třípokojového bytu a sto tisíc korun jako příspěvek novomanželům byly podmíněny uzavřením sňatku pouze na úřadě. Jeho víra ale byla pevná a nenechala se ničím koupit. Sňatek se v kostele konal o dvě hodiny později a bez varhan, byla slavena pouze tichá mše svatá v přítomnosti rodiny a kněze. Několik let pracoval u lesů a následně v Adamovských strojárnách. V roce 1961 se na žádost svých tet Vojtěchových přestěhoval do Žďáru nad Sázavou, aby se spolu s manželkou postarali o bratra jeho babičky Vojtěchové, konsistorního radu pátera Sedláčka. Později se také postarali s manželkou o své tety. Ve Žďáře pracoval až do důchodu v podniku Žďas. Jeho velkou radostí byla práce na zahrádce a péče o ovocné stromky. Ve farnosti sv. Prokopa ve Žďáru působil jako farní hospodář a velkou měrou se podílel na opravách farního kostela a fary. Velký dík patří Josefovi a Janě Pokorným za jejich dlouholetou obětavou pomoc a obsluhu při jeho zdravotních problémech a nemoci. Jeho životní krédo bylo „modli se a pracuj“.

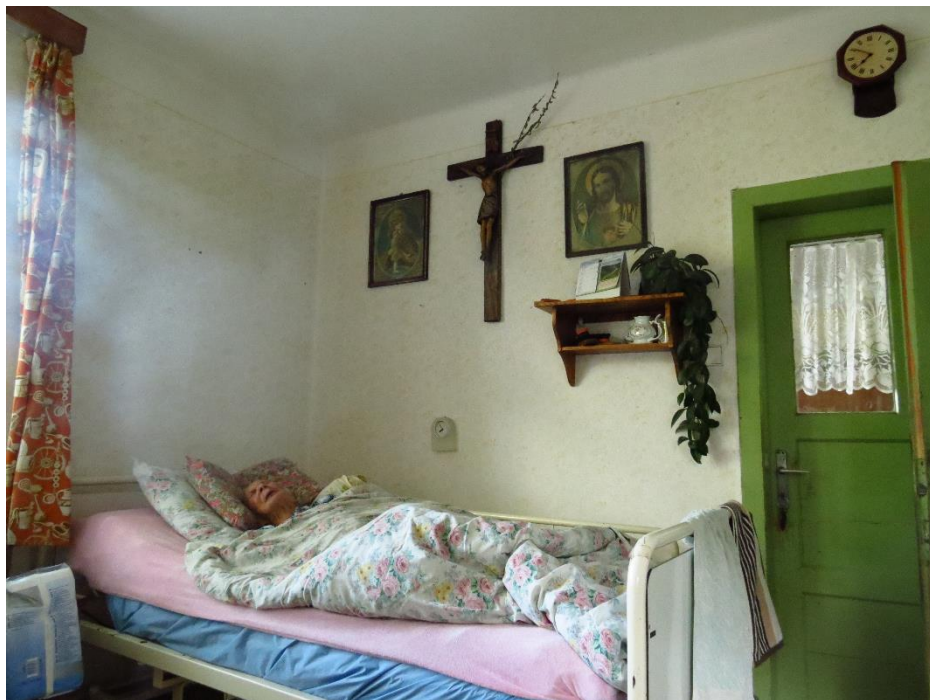
První svátek nového světce Jana Pavla II.

Předvečer prvního svátku sv. Jana Pavla II. jsme oslavili v kostele sv. Prokopa v úterý 21. 10. krásným koncertem Československého komorního orchestru Praha. Zazněly skladby Händela, Mozarta, Vivaldiho a Bacha. Úvodní verše z tvorby Karla Wojtyly přednesl Rudolf Hrušínský mladší. Zvuk patnácti smyčců a jednoho cembala připomínal nebe, kam nás předešel náš milovaný papež.

P. Tomáš Holý

Domácí hospicová péče pomáhá nepřetržitě již šest let

Domácí hospicová péče Oblastní charity Žďár nad Sázavou, která působí v celém okrese Žďár nad Sázavou již od roku 2008, pomáhá lidem bojujícím s těžce nevléčitelným onemocněním a také umírajícím všech věkových kategorií v jejich domácím prostředí. Pracovníci poskytují odbornou paliativní péči, a to v případě potřeby nepřetržitě 7 dní v týdnu 24 hodin denně.

Jedná se o komplexní službu, která nabízí péči zdravotní, sociální, psychologickou i duchovní. Zdravotní služba zahrnuje jak péči lékařskou, zaměřenou především na tlášení bolesti, tak odborné zdravotní úkony, poskytované zdravotními sestrami. K základním činnostem sociální složky patří pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně nebo pomoc při zajištění stravy apod. Dále služba zapůjčuje svým uživatelům potřebné zdravotnické pomůcky. Jedná se např. o elektrická polohovací lůžka, antidekubitní matrace,

kyslíkové přístroje, odsávačky, antidekubitní pomůcky různých druhů, WC křesla a podobně.

Domácí hospicová péče spolupracuje i s psychologem a duchovními a může tedy v případě zájmu a potřeby zprostředkovat tuto pomoc. Služba poskytuje pomoc a podporu i osobám blízkým. Potřebuje-li si blízký pečující odpočinout nebo si vyřídit nějaké záležitosti a vzdálit se od nemocného po nějaký čas, vykonává služba „dohled“ u nemocného.

Službu Domácí hospicové péče vyhledala také paní Z. v době, kdy se chtěla sama postarat o svoji nemocnou maminku. Svoji zkušenost vyjádřila těmito slovy: „Maminka byla hospitalizována na LDN v Mostištích a její tříměsíční pobyt končil. Protože jsem nikdy neuvažovala o umístění maminky v ústavu či domově, rozhodla jsem se využít služeb Domácí hospicové péče a pečovat doma. Využila jsem možnosti zapůjčení polohovací postele, WC židle a dalších pomůcek. Od počátku jsem se setkala s velkou ochotou a pochopením ze strany pracovníc DHP, paní Musilové a paní Miličkové. Byly velice vstřícné a ochotně mi s péčí pomáhaly. Po celé období byla péče založena na vzájemné domluvě a následných návštěvách. Pokud jsem se musela vzdálit z domova, jednalo se ze strany DHP i o téměř celodenní péči. Bylo mi vždy vyhověno, i o sobotách a nedělích, kdy jsem potřebovala výpomoc z rodinných důvodů. Přístup a ochota pracovníc Domácí hospicové péče mne posilovala až do úmrtí mé maminky.“

Služba Domácí hospicové péče vychází vstříc druhému člověku v jeho nejtěžším období života. Pracovnice služby nemocného i jeho blízké pečující „doprovází“ na jejich obtížné životní cestě. Naslouchají jejich radostem i bolestem. Je-li to přáním nemocného i jeho blízkého pečujícího, jsou s nimi i ve chvílích nejtěžších, při úmrtí.

Kontakt: Marie Miličková, vedoucí Domácí hospicové péče
mobil: 739 389 244, 733 755 869, 604 843 062, e-mail: dhp@zdar.charita.cz
Horní 22, 591 01 Žďár nad Sázavou

Oblastní charita Žďár nad Sázavou, www.charita.cz

Svätost pomazání nemocných

Pomazání nemocných je jedna ze sedmi svátostí Nového zákona, která je ustanovena od Ježíše Krista (Mk 6,13, Jak 5, 14-15). Jestliže člověk vážně onemocní (nemusí to být nemoc ke smrti) nebo je zesláblý vysokým věkem, má si on nebo jeho blízcí jemu zavolat kněze s prosbou o udělení svátosti nemocných. V případě, že nemocný může komunikovat a je při vědomí, je vhodné, aby nejprve přijal svátost smíření (v opačném případě, kdy nekomunikuje, se mu hříchy odpouštějí právě přijetím svátosti nemocných). Svátost nemocných spočívá v modlitbě nad nemocným a v pomazání nemocného (na čele a na ruku) olejem nemocných. Zaznívá přitom Boží slovo, které je nemocnému posilou a kněz na něj vkládá ruce s prosbou obrácenou k Ježíši Kristu, Spasiteli.

Tato svátost vyprošuje uzdravení duše i těla, posilu v nemoci a snášení jejích obtíží. Návštěva kněze při udělování svátosti pomazání nemocných bývá spojena se svátostí eucharistie, svatým přijímáním. V případě, že se nemocný nachází v nebezpečí smrti, má přijmout svaté přijímání v podobě viatika, tedy pokrmu na cestu do věčnosti. Pověřený kněz má také právo udělit nemocnému plnomocné odpustky pro případ smrti. Podle stavu, ve kterém se nemocný nachází, však může přijmout i kteroukoli z těchto svátostí samostatně. Svátost pomazání nemocných lze přijmout vícekrát, například v případě, kdy se stav nemocného vážně zhorší nebo po uzdravení se objeví nová nemoc nebo ve stáří po určité době. *(Zdroj: www.vira.cz)*

Pro případ naléhavé potřeby udělení svátosti pomazání nemocných poskytujeme tyto kontakty:

- R. D. Tomáš Holý 731 428 346
- R. D. Vladimír Záleský 607 736 851
- Mons. Jan Daněk 723 812 179
- R. D. František Koukal 604 819 680
- R. D. Jan David, SAC 737 556 450

Nový projekt s názvem Církevní turistika je určen nejširší veřejnosti a navazuje na projekty Noc kostelů a Křesťanské Vánoce, které se již několik let těší oblibě stovek tisíc návštěvníků. Biskupství brněnské poprvé představí veřejnosti tento projekt a jeho vizuální styl v Praze na veletrhu Památky 2014.

Aplikace www.cirkevnuturistika.cz prezentuje křesťanské církevní památky, poutní místa a další zajímavosti, které mají křesťanskou víru jako společného jmenovatele. Zároveň představuje nové možnosti využití církevních objektů a propojuje křesťanské církevní památky s ostatními doprovodnými aktivitami, které přispívají k obnově duchovních, duševních i fyzických sil.

Koncepce projektu reaguje na aktuální poselství Papežské rady pro pastorační migrantů a lidí mimo domov, že existuje mnoho „farností, které v turistických destinacích vítají návštěvníky, nabízejí jim liturgická, vzdělávací a kulturní setkání s nadějí, že čas dovolené „prospěje jejich lidskému i duchovnímu růstu, a v pevném přesvědčení, že ani během volna nemůžeme zapomínat na Boha, který nikdy nezapomíná na nás“. Za tímto účelem se farnosti snaží rozvinout přátelskou pastorační, která jim umožňuje uvítat příchozí v duchu otevřenosti a bratrství a ukázat jim živé a přívětivé společenství.

Projekt je tedy zároveň podporou pro farnosti a sbory a dává jim, ve smyslu výše uvedeného poselství, příležitost „představit své umění, tradice, dějiny i mravní a duchovní hodnoty a především dosvědčit svou víru, která tvoří základ všech těchto věcí a dává jim smysl.“

Aplikace www.cirkevnuturistika.cz umožňuje prezentaci všem křesťanským církvím, které jsou členy nebo přidruženými členy Ekumenické rady církví ČR.

Jednotný vizuální styl propojuje jednotlivé aktivity církevní turistiky, prezentuje je navenek, a tak zdůrazňuje a posiluje povědomí veřejnosti o nabídce církevní turistiky. Jeho autorkou je Ing. arch. Magdalena Říčná.

Nejen seniorům: Modlitba ve stáří

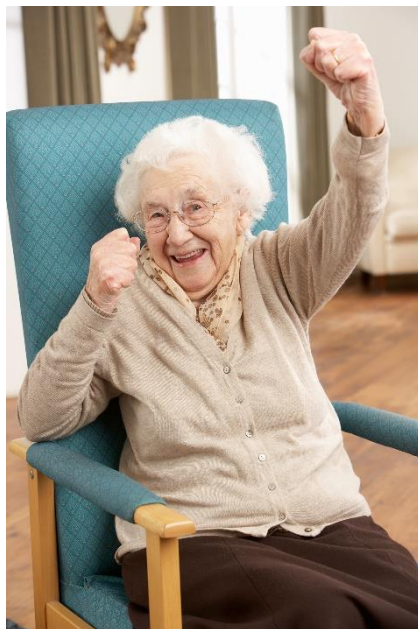
Svatý František Saleský

Pane, Ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý. Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci. Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chuť o nich hovořit roste rok od roku. Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet.

Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých. Nauč mne, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych přitom nevrtal a neporučnickoval. Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat - ale Ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.

Také se neodvažuji prosit o lepší paměť - ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich paměti. Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit. Drž mě, abych byl, jak jen možno, laskavý. Starý morous je korunní dílo d'áblovo. Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také dovedl o nich zmínit. Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale Tobě, Pane, to říkám - bojím se stáří. Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas.

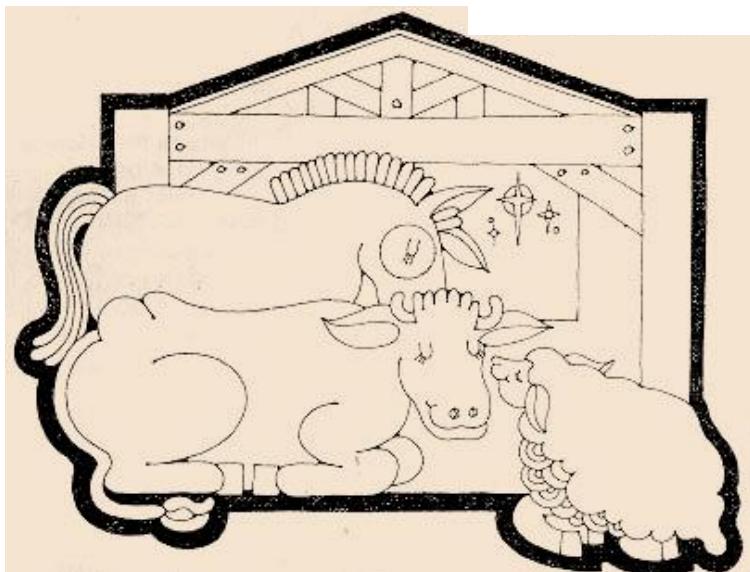
Cítím, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu. Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel. Ale ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“ Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak Ty jej řídíš. Ne mrzoutsky, ne lítostivě, ne se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu Ty mě ještě povoláš. A k tomu mi dej sílu srdce. Amen.

Nejen dětem: Když vám někdo řekne, že jste vůl

Podle knihy Františka Lukeše: Celý život jsem se učil, a přece jsem propadl.

Jeden z mých přátel mi s nadsázkou a humorem řekl asi toto: „Pane faráři, když vám někdo řekne, že jste vůl, pak jásejte a plesejte, dobře vás nezná, kdyby vás lépe znal, řekl by: dvojnásobný vůl.“ Dávám mu za pravdu... Úsudky druhých totiž mohou být zcela falešné. A pak – slovo vůl dnes vlastně skoro nic neznamená; mladí lidé se tak oslovují na potkání. Věta „Pan učitel je vůl“, už skoro nikoho nezarází. Znamená to třeba jen to, že dává úkoly a chce, aby se žáci učili.

Já bych ale volem chtěl doopravdy být. Abych totiž měl blízko k jesličkám, abych mohl na malého Ježíše v jeslích dýchat a tak jej zahřívát. To je něco záviděníhodného a vznešeného. V tomto smyslu bych byl rád dvojnásobným volem a ještě i oslem. Ten byl také u jesliček. K jesličkám nenacházejí cestu totiž jen zcela rozumní lidé. Mnozí mají dokonce už tolik rozumu, že se nehodí už vůbec k ničemu. Člověka opravdu nic nesmí rozházet. Zvláště tenkrát ne, když slyší takovou chválu, jako jsem ji slyšel já. Ono je někdy vskutku krásnější být zařazen mezi voly a osly než mezi určité lidi.

Převzato z www.vira.cz

ŽDÁRSKÁ VÝROČÍ

Před 880 lety, do roku 1135 klade pověst zbudování první tvrze a kostela na ostrohu nad řekou Sázavou (dnešní Tvrz a kostel sv. Prokopa).

Před 620 lety se roku 1395 spojila fara v městečku Žďáře s klášteřem.

Před 455 lety byla roku 1560 dokončena gotická přestavba kostela svatého Prokopa. Posvětil jej světicí biskup olomoucký, klášterský opat Václav III. Věžní baň zhotovil tesařský mistr Mikuláš z Brna.

Před 450 lety se roku 1565 stává kantorem Alexander Zielinus.

Před 345 lety se roku 1670 stává trubačem Stanislav Ferenc z Krakova.

Před 205 lety se 1810 stal farářem u sv. Prokopa Pavel Hájek z Nasavrku.

Před 140 lety se v létě roku 1870 konaly v rámci oslav milostivého léta čtyři velké průvody na Zelenou horu, do kláštera, do kostela Nejsvětější Trojice a jeden pro nepříznivé počasí ve farním kostele sv. Prokopa.

Před 125 lety, roku 1890 se farářem u svatého Prokopa stal P. Hubert Zelinka. Kaplana P. Miloslava Simonidese z Třebíče vystřídal nový kaplan P. Josef Celý z Kulířova. Biskup brněnský František Saleský Bauer udělil ve Žďáře biřmování.

Před 110 lety udělil 8. července 1905 biskup Pavel Huyn svátost biřmování.

Před 100 lety se 1. září 1915 stal kaplanem u svatého Prokopa P. Vladimír Čapka.

Před 90 lety byl 4. července 1925 přivezen po železnici z Brna nový zvon sv. Prokop. Následující neděli byl vysvěcen děkanem J. Laštovičkou za asistence P. R. Svobody a P. A. Zemánka. 11. října 1925 byl znovu vysvěcen obnovený kamenný kříž u kaple svaté Barbory. Kaple sv. Barbory a kostel Nejsvětější Trojice byly pokryty zinkovým plechem.

Před 85 lety proběhly ve dnech 5. – 6. června 1930 oslavy otevření Lidového domu se mší svatou, litaniami u Nejsvětější Trojice, cvičením na přilehlém hřišti, divadelním představením a večerní veselici.

Před 70 lety nastoupil 1. září 1945 jako kaplan u sv. Prokopa P. Josef Kříž.

Před 60 lety nastoupil v roce 1955 jako kaplan u sv. Prokopa P. Jaroslav Jaša.

Před 50 lety byly roku 1965 pořízeny do boční lodi u sv. Prokopa nové lavice.

Před 40 lety proběhla roku 1975 úprava interiéru kostela sv. Prokopa podle návrhu architekta Ludvíka Kolka, akademického malíře z Brna. Žďárský kovář Oldřich Poul vykoval do závěru presbytáře mřížové dveře.

Před 30 lety byly roku 1985 zavedeny u svatého Prokopa páteční biblické hodiny. Kaplanem P. Josef Malík

Před 25 lety byl 14. února 1990 jmenován biskupem brněnské diecéze Mons. Vojtěch Cikrle, narozen 20. února 1946, konsekrován 31. března 1990. P. Jana Pavlu střídá jako kaplan P. Marek Hlávka.

Před 20 lety byla 21. května 1995 v Olomouci svatořečena Zdislava z Lemberka.

S laskavým zapůjčením dat Petra Peňáze

FARNOST ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – I

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:30 a 18:00

Bohoslužby v týdnu:

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa a první pátek v 8:00

Návštěvy nemocných: První pátek v měsíci a dle potřeby.

Duchovní správce: P. ThLic. Tomáš Holý

Kontaktní adresa: Fara u svatého Prokopa, Tvrz 12,
591 01 Žďár nad Sázavou 1

Telefon: 566 625 943

E-mail: prokopzr@seznam.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Kancelářské hodiny: Středa 10:00 – 12:00 a 16:00 – 18:00

FARNOST ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – II

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby: Mše svatá vždy v 9:00.

Bohoslužby v týdnu: Pondělí, středa a pátek v 17:15, čtvrtek v 17:00 adorace

Farář: P. Vladimír Vojtěch Záleský

Kontaktní adresa a služby nemocným: Římskokatolický farní úřad,
Klášteř 2, 591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 607 736 851

E-mail: zalesky@biskupstvi.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání.

Zpravodaj žďárských farností, Vánoce 2014: Redakční návrh Vladimír Záleský, Tomáš Holý a Zbyněk Vintr. Do zpravodaje přispěli texty farníci obou farností, autoři jsou uvedeni u článků. Obrázky archiv farností a internet. Foto na titulní stránce Jiří Bárta a na zadní straně obálky Jiří Přichystal. Tisk Unipress. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti.

Návrhy článků pro velikonoční číslo zpravodaje: Chcete-li publikovat pozvánku nebo informace ve velikonočním čísle společného farního zpravodaje, předejte své návrhy do **17. února** příslušnému duchovnímu správci.

